

Protokół z posiedzenia Komisji Habilitacyjnej powołanej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych, w dyscyplinie nauki chemiczne, wszczętym na wniosek dr. Marcina Lindnera

W dniu 13 marca 2026 r. odbyło się w formie stacjonarnej w sali konferencyjnej Instytutu Chemii Organicznej PAN (IChO PAN) posiedzenie Komisji Habilitacyjnej w sprawie postępowania habilitacyjnego dr. Marcina Lindnera. O godz. 12:00 obrady otworzył Przewodniczący – prof. Rafał Latajka – który powitał członków Komisji, Habilitanta – dr. Marcina Lindnera oraz przybyłych uczestników. Przewodniczący stwierdził obecność kworum Komisji oraz poinformował o nieobecności jednego z recenzentów – prof. Marcina Stępnia – z powodu choroby. Pierwsza część obrad Komisji miała charakter otwarty; poza członkami Komisji i Habilitantem uczestniczyło w niej 25 gości, w tym Dyrektor ds. naukowych IChO PAN oraz kilku członków Rady Naukowej IChO PAN.

Na początku Przewodniczący przedstawił skład Komisji Habilitacyjnej powołanej przez Radę Naukową IChO PAN uchwałą nr 238RN/04 z 12 grudnia 2025 r. do przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego. W skład Komisji wchodzi:

- 1) prof. dr hab. Rafał Latajka (PW) – przewodniczący;
- 2) dr hab. Marcin Górecki, prof. IChO PAN – sekretarz;
- 3) dr hab. Aneta Jezierska, prof. UW – recenzent;
- 4) dr hab. Damian Płażuk, prof. UŁ – recenzent;
- 5) dr hab. Anna Kaczmarek-Kędziera, prof. UMK – recenzent;
- 6) prof. dr hab. Marcin Stępień, czł. PAN (UW) – recenzent;
- 7) dr hab. Rafał Loska, prof. IChO PAN – członek.

Następnie Przewodniczący przedstawił najważniejsze etapy prowadzonego postępowania habilitacyjnego: 19 września do Rady Doskonałości Naukowej (RDN) wpłynął wniosek dr. Marcina Lindnera o przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauki chemiczne; 12 grudnia 2025 r. Rada Naukowa IChO PAN powołała Komisję Habilitacyjną w przedstawionym składzie. Członkowie Komisji otrzymali pełną dokumentację postępowania i rozpoczęli jej analizę. Zgodnie z obowiązującymi przepisami recenzje powinny zostać sporządzone do 12 lutego 2026 r.; ostatnia z recenzji wpłynęła 9 lutego 2026 r. Po zakończeniu etapu recenzyjnego ustalono termin kolokwium habilitacyjnego i posiedzenia Komisji Habilitacyjnej. Przewodniczący przypomniał również, że wszyscy członkowie Komisji zapoznali się z dokumentacją dotyczącą dorobku naukowego dr. M. Lindnera oraz z recenzjami jego osiągnięcia habilitacyjnego sporządzonymi przez czterech recenzentów. Wszyscy członkowie Komisji potwierdzili dostęp do pełnej dokumentacji oraz fakt zapoznania się z jej treścią. Dodał, że recenzje są pozytywne i kończą się jednoznaczną konkluzją.

Przewodniczący przedstawił następnie porządek obrad. Posiedzenie obejmuje:

1. przedstawienie przez Habilitanta głównych tez osiągnięcia naukowego;
2. prezentację opinii recenzentów;
3. publiczną dyskusję/kolokwium, w którym pytania w pierwszej kolejności zadadzą członkowie Komisji, a następnie pozostali uczestnicy posiedzenia; Przewodniczący przypominał jednocześnie, że zakres pytań do Kandydata, zgodnie z zał. do Uchwały nr 224RN/09 IChO PAN z dn. 3 marca 2023 r., może dotyczyć jedynie tematu osiągnięcia habilitacyjnego;
4. część zamkniętą posiedzenia Komisji Habilitacyjnej, podczas której Komisja dokona oceny kolokwium habilitacyjnego oraz głosując w trybie jawnym podejmie stosowną uchwałę.

Następnie Przewodniczący zaprosił Habilitanta do wygłoszenia prezentacji dotyczącej głównych tez jego osiągnięcia naukowego. Dr Marcin Lindner przedstawił swoje osiągnięcie habilitacyjne w formie prezentacji multimedialnej (PowerPoint), która trwała 35 minut; wystąpienie było zatytułowane „**Nowe emitory organiczne na bazie pochodnych naftalenoimidowych o strukturze donor–akceptor(–donor)**”. W trakcie prezentacji Habilitant omówił główne założenia oraz wyniki badań stanowiących podstawę osiągnięcia habilitacyjnego. Przedstawił koncepcję projektowania cząsteczek, syntezę oraz właściwości fotofizyczne i fotochemiczne nowych układów donor–akceptor opartych na pochodnych naftalenoimidów. Związki te zaprojektowano jako potencjalne materiały emisyjne do zastosowań w urządzeniach OLED oraz jako fotoinicjatory w procesach fotopolimeryzacji i fotodruku 3D. Habilitant omówił opracowaną w swoim zespole metodologię syntezy tych związków, w tym reakcje sprzęgania katalizowane kompleksami palladu oraz wieloetapowe sekwencje reakcji typu „one-pot”. Zaprezentował także hasłowo wyniki badań strukturalnych oraz właściwości badanych związków w fazie stałej, istotne z punktu widzenia funkcjonowania materiałów emisyjnych w cienkich warstwach. W dalszej części wystąpienia dr Lindner omówił charakterystykę właściwości fotofizycznych badanych układów, w tym emisję fluorescencyjną oraz zjawiska związane z opóźnioną fluorescencją aktywowaną termicznie (TADF), które mają istotne znaczenie dla zwiększenia wydajności urządzeń OLED. Zaprezentował również wyniki integracji wybranych emiterów w prototypowych strukturach OLED, wykazujące wysoką wydajność emisji oraz stabilność działania. Habilitant omówił ponadto opracowane nowe reakcje prowadzące do rozszerzonych układów aromatycznych oraz możliwość modulowania ich właściwości poprzez odpowiednie podstawienia donorowe. Na zakończenie Habilitant podsumował najważniejsze rezultaty badań, akcentując wprowadzenie do literatury nowych układów typu donor–akceptor oraz opracowane skalowalne metody ich syntezy wraz ze wskazaniem potencjalnych zastosowań w optoelektronice i technologiach fotochemicznych. Omówił także źródła finansowania badań wchodzących w skład jego osiągnięcia. Na koniec podziękował również wszystkim współpracownikom oraz partnerom naukowym z kraju i zagranicą uczestniczącym w realizacji badań.

Następnie Przewodniczący zwrócił się do członków Komisji, w pierwszej kolejności do recenzentów, o scharakteryzowanie osiągnięć Kandydata i uzasadnienie wniosków przedstawionych w recenzjach. Ponieważ cała Komisja była już wcześniej zaznajomiona ze wszystkimi recenzjami oraz były one publicznie dostępne, Przewodniczący pozostawił do decyzji każdego z recenzentów, czy przedstawią pełną lub skróconą wersję recenzji. Recenzenci zdecydowali o przedstawieniu wersji skróconej.

Dr hab. Aneta Jezierska, prof. UWr w pierwszej kolejności omówiła sylwetkę naukową Kandydata. Wskazała, że Habilitant pracę doktorską wykonał w Szwajcarii, jak również był zatrudniony na Politechnice w Karlsruhe. Po uzyskaniu stopnia doktora karierę zawodową kontynuował w kraju w jednostkach Polskiej

Akademii Nauk, jak również w firmie Selvita SA. Recenzentka wskazała, że pomimo studiów poza granicami kraju, w dorobku naukowym Pana dr. Marcina Lindnera brakuje długoterminowego stażu podoktorskiego w ośrodku zagranicznym. Następnie dr hab. Aneta Jezierska omówiła działalność naukową i osiągnięcia naukowe, na które składa się siedem spójnych tematycznie publikacji naukowych i zgłoszenie patentowe. Recenzentka podkreśliła nowatorskość i interdyscyplinarność badań, konkludując, że badania prowadzone przez Pana dr. Lindnera stanowią wkład w rozwój dyscypliny nauki chemiczne. Podkreśliła również, że publikacje zostały opublikowane w renomowanych czasopismach o zasięgu międzynarodowym. Recenzentka odniosła się również do działalności dydaktycznej i organizacyjnej Kandydata. Wskazała, że Habilitant angażuje się w pracę ze studentami przyjmując ich na praktyki oraz staże naukowe. Współpromował również prace magisterskie, a obecnie pełni funkcję promotora pomocniczego w przewodach doktorskich. Podkreśliła również umiejętności zarządcze Pana dr. Marcina Lindnera, a także wskazała, że Pan Doktor uzyskał finansowanie na prowadzenie badań naukowych, jak również „zbudował” własny zespół badawczy.

Włączając się dyskusji **dr hab. Damian Plażuk, prof. UŁ**, podkreślił, że bardzo wysoko ocenił osiągnięcia naukowe dr. Marcina Lindnera oraz całokształt jego dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego. Przedstawiony cykl habilitacyjny, obejmujący siedem publikacji naukowych oraz patent, został uznany za spójny tematycznie, nowatorski i istotny z punktu widzenia rozwoju dyscypliny nauki chemiczne. Recenzent podkreślił, że badania Habilitanta koncentrują się na aktualnej i ambitnej problematyce dotyczącej projektowania, syntezy oraz charakterystyki nowoczesnych emiterów OLED trzeciej generacji, zdolnych do emisji poprzez termicznie aktywowaną opóźnioną fluorescencję (TADF), a uzyskane wyniki mają zarówno wysoką wartość poznawczą, jak i wyraźny potencjał aplikacyjny. W recenzji podkreślił za szczególnie istotne opracowanie racjonalnych i efektywnych metod syntezy nowych emiterów TADF na bazie pochodnych naftalenoimidowych oraz ich analogów, a także wykazanie zależności pomiędzy modyfikacjami strukturalnymi a właściwościami fotofizycznymi i użytkowymi otrzymanych materiałów. Za istotne osiągnięcie dr hab. Damian Plażuk, prof. UŁ uznał również potwierdzenie, że otrzymane związki mogą znaleźć zastosowanie nie tylko w konstrukcji wydajnych urządzeń OLED, ale również jako fotoinicjatory polimeryzacji aktywowane światłem widzialnym i bliską podczerwiecią. Recenzent wysoko ocenił poziom metodologiczny badań, obejmujący racjonalne projektowanie struktur, syntezę, pełną charakterystykę fizykochemiczną i fotofizyczną związków oraz weryfikację ich właściwości w urządzeniach. Recenzent uznał, że przedstawione informacje są wystarczające do potwierdzenia wiodącej roli Habilitanta w powstaniu wszystkich prac stanowiących osiągnięcie habilitacyjne. Wskazał, że dr Marcin Lindner był inicjatorem koncepcji badawczych, planował eksperymenty i ścieżki syntetyczne, nadzorował realizację badań, analizował wyniki, pozyskiwał finansowanie oraz współuczestniczył w przygotowaniu publikacji i patentu. Bardzo pozytywnie ocenił również pozostały dorobek naukowy Habilitanta. Recenzent zwrócił uwagę na jego znaczącą aktywność publikacyjną i cytowalność prac, doświadczenie zdobyte w różnych ośrodkach naukowych krajowych i zagranicznych, aktywność konferencyjną, w tym wygłoszenie wykładów na zaproszenie, oraz dużą skuteczność w pozyskiwaniu środków na badania i kierowaniu projektami naukowymi. Podkreślił również aktywność recenzentką dr. Lindnera, współpracę z sektorem gospodarczym, a także działalność dydaktyczną, opiekę nad studentami i doktorantami oraz zaangażowanie popularyzatorskie. W konkluzji recenzent stwierdził, że osiągnięcia naukowe oraz całokształt aktywności dr. Marcina Lindnera w pełni spełniają wymagania określone w art. 219 ust. 1 ustawy *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce*.

Uznał, że dokonania Habilitanta stanowią znaczny i oryginalny wkład w rozwój dyscypliny nauki chemiczne, a sam Kandydat wykazuje cechy dojrzałego i samodzielnego pracownika naukowego. W związku z powyższym recenzent poparł wniosek o nadanie dr. Marcinowi Lindnerowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauki chemiczne.

Dr hab. Anna Kaczmarek-Kędziera, prof. UMK włączając się do dyskusji podkreśliła, że życiorys naukowy dr. Marcina Lindnera stanowi bardzo dobrą realizację zasady mobilności naukowej. Każdy etap kariery naukowej Habilitanta był związany z inną jednostką badawczą: najpierw z Wydziałem Chemii UAM w Poznaniu, potem z Karlsruher Institut für Technologie oraz Uniwersytetem w Bazylei, a następnie z IChO PAN w Warszawie. Tematyka badawcza dr. Lindnera przedstawiona w ramach osiągnięcia jest wyraźnie różna od wcześniejszych zainteresowań badawczych habilitanta, także od projektów realizowanych już po doktoracie, po zatrudnieniu w IChO PAN. Od momentu uzyskania finansowania pierwszego samodzielnego projektu SONATA 14 w 2019 roku, główną oś tematów badawczych dr. Lindnera stanowi racjonalne projektowanie efektywnych emiterów wykorzystujących zjawisko wewnątrzcząsteczkowego przeniesienia ładunku. Osiągnięcie Habilitanta stanowi siedem publikacji z renomowanych czasopism oraz jeden patent, wszystkie powstałe w latach 2022–2025. Stanowią one logicznie spójny cykl prac powstałych w wyniku realizacji grantu SONATA 14 (NCN) oraz LIDER XI (NCBiR). Widoczne jest już także – mimo krótkiego czasu od publikacji – zainteresowanie środowiska naukowego pracami z tego cyklu, o czym świadczą cytowania wszystkich artykułów powstałych przed rokiem złożenia dokumentacji habilitacyjnej. Recenzentka podkreśliła, że we wszystkich pracach z cyklu habilitacyjnego dr Lindner jest autorem korespondencyjnym. Habilitant bardzo rzetelnie i szczegółowo opisał swój wkład w każdą z publikacji wchodzących w skład osiągnięcia naukowego. Jednocześnie zwraca uwagę jego wyraźnie powściągliwa ocena własnego udziału procentowego, mimo że zakres wskazanych działań świadczy o wiodącej roli w realizacji badań. Prace [H1]–[H8] powstały w ramach zespołu interdyscyplinarnego i obejmują szerokie spektrum podejść badawczych, w tym syntezę organiczną, zaawansowane techniki spektroskopowe, analizę rentgenograficzną struktur krystalicznych oraz metody chemii obliczeniowej zastosowane do otrzymania i pełnej charakterystyki badanych związków. Zakres tych prac obejmuje ponadto projektowanie, konstrukcję oraz ocenę efektywności urządzeń OLED, czyli etap *stricto* aplikacyjny. Koordynacja tak złożonych badań, wymagających połączenia różnorodnych kompetencji, a także konsekwentne i sprawne doprowadzanie kolejnych projektów do etapu publikacji w relatywnie krótkim czasie – wszystkie prace zostały opublikowane w ciągu niespełna czterech lat – świadczą o bardzo dobrych umiejętnościach organizacyjnych i merytorycznych habilitanta oraz o jego wysokiej skuteczności w prowadzeniu badań naukowych. Następnie Recenzentka podkreśliła, że *Autoreferat* w sposób jasny i spójny ukazuje tok rozumowania habilitanta oraz jego umiejętność formułowania i rozwiązywania złożonych problemów przyrodniczych. Zabrakło w nim jednak syntetycznego podsumowania wniosków wynikających z całości przedstawionego cyklu prac. Po uzyskaniu stopnia doktora – dr M. Lindner – jest współautorem 17 publikacji. Wszystkie te prace ukazały się w bardzo dobrych indeksowanych na liście JCR czasopismach w renomowanych wydawnictwach. Fakt ten świadczy o konsekwentnym podejściu habilitanta do jakości prowadzonych badań oraz o dużym przywiązaniu do rzetelności naukowej i odpowiedzialnych praktyk publikacyjnych. Zwraca także uwagę działalność recenzentka habilitanta. Wśród recenzowanych 55 publikacji znajdują się wyłącznie prace z najlepszych czasopism z listy JCR, w tym aż 24 prace z *Angewandte Chemie International Edition* i 12 prac z *Journal of Materials Chemistry C*. Podkreślić należy również wysoką skuteczność w pozyskiwaniu

finansowania badań naukowych z zewnętrznych źródeł. Habilitant był lub jest kierownikiem pięciu grantów badawczych: SONATA 14, OPUS 23, SONATA BIS 13, LIDER IX (NCBiR) oraz First Team FENG (FNP). Ponadto dr Lindner pełni także rolę członka konsorcjum HORIZON MSCA Staff Exchange, koordynując prace z ramienia IChO PAN. Zaprezentowany jako osiągnięcie habilitacyjne cykl prac [H1] – [H8] stanowi realizację dobrze zdefiniowanego, spójnego projektu badawczego, wnoszącego istotny wkład w rozwój dyscypliny naukowej nauki chemiczne. Tym samym dr Lindner spełnia wymagania określone w art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce*. Mobilność naukowa, obejmująca zmianę jednostki badawczej na każdym etapie kariery naukowej, wypełnia natomiast wymagania pkt 3 ww. artykułu ustawy. W związku z powyższym dr hab. Anna Kaczmarek-Kędziera zawnioskowała o nadanie dr. Marcinowi Lindnerowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych, w dyscyplinie nauki chemiczne.

Z uwagi na nieobecność **prof. Marcina Stępnia**, Przewodniczący przedstawił skrót przygotowanej recenzji. Na wstępie zaznaczył, że opinia jest ze wszech miar pozytywna, a wręcz entuzjastyczna. Recenzent zwrócił uwagę na bardzo wysokiej klasy dorobek oraz świetnie zaprojektowane badania. Podkreślił wiodącą rolę Kandydata oraz znaczenie jego zespołu, który stopniowo rozrastał się dzięki współpracy krajowej i zagranicznej. Za jedną z najmocniejszych stron dorobku prof. Stępień w swojej recenzji uznał nadzwyczajną umiejętność budowania zespołu badawczego poprzez skuteczne pozyskiwanie środków, zatrudnianie pracowników oraz zapewnianie im doskonałego warsztatu pracy.

Następnie Przewodniczący zwrócił się do Habilitanta z prośbą o ustosunkowanie się do uwag zawartych w recenzjach. Na wstępie Habilitant przeprosił za błąd w numeracji prac z cyklu habilitacyjnego pomiędzy dokumentami, na który zwrócił uwagę dr hab. Damian Plażuk. Odnosząc się do uwagi dr hab. Anety Jezierskiej, że pomimo studiów poza granicami kraju w dorobku naukowym Habilitanta brakuje długoterminowego stażu podoktorskiego w ośrodku zagranicznym, dr Lindner odpowiedział, że zdecydował się powrócić do Polski bezpośrednio po doktoracie w Szwajcarii. Z perspektywy czasu ocenia tę decyzję jednak jako „kluczowy błąd o którym mówi otwarcie”, podkreślając, że z biegiem lat pewne kwestie postrzega się inaczej.

W kolejnej części posiedzenia, poświęconej dyskusji, głos zabrali członkowie Komisji Habilitacyjnej:

- Dr hab. Aneta Jezierska zapytała o szczegóły projektu, którego wyniki zostały opublikowanego w czasopiśmie *Advanced Functional Materials*, a dotyczącego zastosowania otrzymanych związków przez Habilitanta i Współpracowników. Habilitant udzielił szczegółowych wyjaśnień na temat przeprowadzonych badań oraz otrzymanych wyników, a także ich potencjalnych zastosowań.
- Dr hab. Damian Plażuk zadał pytanie dotyczące możliwości wykorzystania zsyntezowanych związków, opracowanych w ramach badań habilitacyjnych, w skali przemysłowej oraz realnej skalowalności zastosowanych metod syntezy, tj. czy uzyskiwane ilości produktów są rzędu miligramów, gramów czy kilogramów? Habilitant odpowiedział, że w niektórych przypadkach uzyskano produkty w ilościach dochodzących do około 700 miligramów.
- Dr hab. Anna Kaczmarek-Kędziera zapytała, czy w toku badań sprawdzano wpływ polimorfizmu prezentowanych związków na ich właściwości fluorescencyjne? Habilitant odpowiedział, że zagadnienie to nie było dotychczas przedmiotem badań, jednak planuje jego analizę w najbliższym czasie, w związku z przygotowywaną kolejną publikacją z tego zakresu. Następnie Recenzentka poruszyła zagadnienie układów o odwróconym porządku stanów singletowych i trypletowych,

pytając o sposób ich eksperymentalnego badania oraz o interpretację zachodzących w nich zjawisk, zwłaszcza że – jak zauważyła – nawet w obliczeniach teoretycznych niewielkie różnice energetyczne (rzędu ok. 0,06 eV) są trudne do uchwycenia metodami obliczeniowymi. Habilitant wyjaśnił, że były to układy antyaromatyczne - wskazał, że wprowadzenie kolejnego pierścienia prowadzi do wzrostu energii układu, co jest bezpośrednio związane z jego antyaromatycznym charakterem. Podkreślił również, że zagadnienie to jest obecnie rozwijane w jego grupie badawczej – choć jest bardzo ambitne od strony eksperymentalnej, gdyż antyaromatyczność odgrywa w tym przypadku kluczową rolę. Dodał, że współpracuje w ramach tego „gorącego tematu” z dr hab. Cina Foroutan-Nejad (IChO PAN), jak i planuje wkrótce rozwinąć współpracę z badaczami z Japonii.

- Dr hab. Rafał Loska skierował pytanie dotyczące syntezy, zwracając uwagę na opisaną reakcję anulacji [3+3] oraz [3+3+2] (Schemat 3 na str. 20 *Autoreferatu*) z podstawieniem bromu, zachodzącą bez udziału katalizatora palladowego. Zauważył przy tym, że analogiczna reakcja dla podstawienia chloru opisana w *Autoreferacie* – jak wynikało z opisu – nie przebiegała, i poprosił o wyjaśnienie tej różnicy. Habilitant przeprosił za błąd w tym fragmencie *Autoreferatu*. Następnie dr hab. Rafał Loska zapytał, czy rozważany był mechanizm tej reakcji z udziałem benzynu? Habilitant odpowiedział, że jest tu ostrożny w formułowaniu hipotez mechanistycznych ze względu na brak obecnie jednoznacznych dowodów eksperymentalnych.
- Dr hab. Damian Plażuk zadał również pytanie natury technicznej; nawiązując do informacji, że otrzymywane związki świetnie rozpuszczają się w rozpuszczalnikach i sprawiają trudności w krystalizacji, zapytał o sposób otrzymywania kryształów do badań strukturalnych. Habilitant wyjaśnił, że w takich przypadkach stosowana jest w jego zespole metoda dyfuzyjna.

Wobec braku dalszych pytań ze strony członków Komisji, Przewodniczący poprosił o zadawanie pytań obecnych na sali gości. Z uwagi na brak pytań z sali, Przewodniczący zakończył jawną część obrad (kolokwium habilitacyjne) i zarządził część niejawną, prosząc osoby postronne o opuszczenie sali.

W części zamkniętej posiedzenia członkowie Komisji wyrazili pochlebne opinie na temat Habilitanta, podkreślając wysoki poziom wygłoszonej prezentacji oraz umiejętność obrazowego prezentowania danych naukowych. Świadczy to o głębokiej znajomości zagadnienia oraz doskonałym warsztacie dydaktycznym. *Autoreferat* oceniono jako przygotowany rzetelnie, a odpowiedzi udzielone podczas dyskusji – w tym trafne dygresje i komentarze – potwierdziły szerokie horyzonty badawcze Habilitanta oraz dojrzałe podejście do rozwiązywanych problemów naukowych. W toku dyskusji szczególnie zaakcentowano następujące aspekty:

- *Zdolności organizacyjne i budowa zespołu* – podkreślono wybitną umiejętność zarządzania dużym zespołem badawczym oraz skuteczność w pozyskiwaniu finansowania (granty), co zaowocowało znaczącymi wynikami naukowymi wypracowanymi w krótkim czasie (trzy lata).
- *Współpraca naukowa* – doceniono aktywność kandydata w budowaniu sieci kontaktów naukowych (krajowych i zagranicznych), co określono jako „udany mariaż kompetencji” przekładający się na wysoką jakość publikacji naukowych.
- *Plany badawcze* – wysoko oceniono przedstawione plany badawcze, koncentrujące się także na syntezie nowych związków chiralnych.

- *Potencjał naukowy* – Habilitant został określony mianem wybitnie rokującego naukowca, wnoszącego do Instytutu entuzjizm i nowoczesną kulturę pracy.

Na zakończenie Przewodniczący skonstatował, że dynamika rozwoju naukowego Kandydata wykracza poza ramy „standardowego” postępowania habilitacyjnego; dr Lindner wyprzedził swoim rozwojem punkt w którym jest. Podkreślił, że gdyby nie formalny kontekst procedury, dorobek i postawa Habilitanta mogłyby być podstawą do ubiegania się o tytuł profesora. Dojrzałość naukową Kandydata potwierdzają również prestiżowe wyróżnienia, w tym Nagroda im. prof. Mieczysława Mąkoszy (dla wybitnych młodych uczonych do 35. roku życia) oraz Nagroda Dyrektora IChO PAN (przyznawana naukowcom do 40. roku życia). W opinii Komisji stopień naukowy doktora habilitowanego jest w tym przypadku naturalnym potwierdzeniem statusu w pełni ukształtowanego i samodzielnego badacza.

Przewodniczący Komisji poddał pod głosowanie wnioski o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauki chemiczne dr. Marcinowi Lindnerowi. Komisja w głosowaniu jawnym podjęła jednogłośnie uchwałę wyrażającą pozytywną opinię w sprawie nadania dr. Marcinowi Lindnerowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych, w dyscyplinie nauki chemiczne. Wyniki głosowania jawnego (przy obecności 6 członków Komisji Habilitacyjnej z 7 członków uprawnionych do głosowania) przedstawiają się następująco:

- głosy „za” – 6,
- głosy „przeciw” – 0,
- głosy „wstrzymujące się” – 0.

W wyniku głosowania Komisja przygotowała stosowną uchwałę wraz z uzasadnieniem, stanowiącą załącznik do niniejszego protokołu, w której stwierdza, że aktywność naukowa oraz osiągnięcia naukowe dr. Marcina Lindnera stanowią istotny wkład w rozwój dyscypliny nauki chemiczne i wyraża pozytywną opinię w sprawie nadania dr. Marcinowi Lindnerowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych, w dyscyplinie nauki chemiczne, uznając spełnienie przesłanek warunkujących nadanie stopnia doktora habilitowanego, o którym mowa w art. 219 ust. 1 pkt 1-3 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (z późn. zm.).

Następnie poproszono Habilitanta o powrót na salę obrad, gdzie Sekretarz Komisji odczytał treść podjętej uchwały. Przewodniczący oraz członkowie Komisji złożyli Habilitantowi gratulacje. Na zakończenie Przewodniczący podziękował zebranych za merytoryczny wkład w prace Komisji i zamknął posiedzenie o godzinie 13:50.

Dr hab. Marcin Górecki, prof. IChO PAN
Sekretarz Komisji Habilitacyjnej

Prof. dr hab. Rafał Latajka
Przewodniczący Komisji Habilitacyjnej